

Štěpánka Šimlová / Léta levitace

20. 11. 2015 – 20. 3. 2016

Galerie hlavního města Prahy

Colloredo-Mansfeldský palác

Karlova ulice 189/2, Praha 1

Kurátorka výstavy: Olga Malá

Nová výstava Štěpánky Šimlové Léta levitace v Colloredo-Mansfeldském paláci je jedinečným tvůrčím projektem, který lze chápat také jako další krok v rámci dlouhodobé spolupráce mezi autorkou a GHMP. Její počátky spadají do konce devadesátých let, kdy galerie otevřela své výstavní prostory mladým začínajícím umělcům, které podporovala svými akvizičními a výstavními aktivitami.

Štěpánka Šimlová participovala na třetím Bienále mladých Blue Fire (Dům U Kamenného zvonu, 1999–2000) a po úspěchu jejích tehdy vystavených enigmatických digitálních *Krajín* jsme jí nabídli samostatnou výstavu v experimentálním prostoru Staroměstské radnice (Sladké sny za hořkých nocí, 2000).

Štěpánka Šimlová je autorkou, která se výrazně podílela na formování české scény devadesátých let. Byla to doba, kdy se umělci mladé nastupující generace zaměřovali na nová témata související s přeměnami ve společnosti: kupříkladu stále rostoucí vliv médií přinášejících nové aktuální zprávy a „poselství“ ze světa reklamy, showbyznysu, módy či života slavných filmových hvězd. O slovo se důrazně přihlásily také mladé české autorky, jež povzbuzovalo dění na mezinárodní výtvarné scéně, kde tehdy slavila úspěchy řada umělkyň. Jejich tvorba začala stále více reflektovat tzv. ženská témata. K poměrně frekventovaným tématům patřily také různé recyklace a koncepty čerpající z dějin umění.

Na rozdíl od některých svých souputnic a souputníků, jejichž tvorba naplno souzněla s aktuálními „vlnami“, Šimlová dobové podněty reflektuje, avšak s odstupem v unikající, přesně nepostižitelné podobě. V polovině devadesátých let vytváří práce, v nichž se konstituují rysy charakterizující i její následující tvorbu. Je to především určitá dualita „objektivního“ a „osobního“ přístupu prezentovaná ve dvou velkých fotografických triptyších z poloviny devadesátých let. Fotografická koláž *Starý dobrý šedesátý* konfrontuje rodinné snímky první dámy USA Jackie a jejího prezidentského chotě Johna F. Kennedyho, jako protagonisty kennedyovské legendy, s raketou startující do vesmíru a dalšími futurologicko-optimistickými vizemi. O rok pozdější rozměrný triptych *Kino* (1996) zachycuje s předechem voyeurismu tváře čekajících diváků v sále v okamžiku bezprostředně předcházejícím promítání filmu. Snímek je indiferentním záznamem běžné situace z městského života a zároveň reflexí konceptuálního přístupu autorky, jež se zde pokusila o svého druhu gigantickou aranžovanou fotografii.

Určité napětí mezi „objektivním“ a osobně prožívaným charakterizuje také nový výstavní projekt Štěpánky Šimlové, který připravila pro prostor Colloredo-Mansfeldského paláce, **Léta levitace**. Autorka sama se však tentokrát cíleně zaměřila na druhý pól: osobní prožitek, zachycení dojmu a uvolnění asociací. K tématu výstavy poznamenává: „... *Je to jako při usínání, člověk poslouchá nějaké zprávy, informace z rádia, a ty se mu v nějaké pozměněné podobě zapisují do usínající mysli. A mě dnes už nezajímá význam těch zpráv*

Galerie hlavního města Prahy, po Národní galerii druhá nejvýznamnější v České republice, byla založena 1. května 1963. Bylo jí uloženo shromažďovat, odborně ochraňovat, vědecky zpracovávat a spravovat české umění 19., 20. a 21. století. V současné době má GHMP ve správě osm objektů: Dům U Kamenného zvonu, Dům U Zlatého prstenu, Městská knihovna – 2. patro, Colloredo-Mansfeldský palác, Dům fotografie, Bílkova vila, Zámek Troja a Dům Františka Bílka v Chýnově.

samotných, ale to, jakým způsobem je má mysl vnímá, zpracovává a podle jakého klíče si je ukládá...“
Šimlová balancuje-levituje mezi realitou a jejím subjektivním vnímáním.

Pro pojetí výstavy je klíčovým dílem rozsáhlý fotografický cyklus *Zátiší mikrosvětů*. Tematicky svým důrazem na osobní prožitek a vnímání navazuje na výstavní projekt *Osobní archeologie* z roku 2012, a půjdeme-li ještě dále, také na *Deníky* z roku 1996, do nichž autorka „překreslila“ fotografie rodinných příslušníků a přátel a doplnila je komentáři. Obrazy i obsahy vět byly inspirovány osobními vzpomínkami, pocity a událostmi, tak jak zůstaly otištěny v paměti autorky – fascinovalo ji, jak hluboké rozdíly existovaly mezi jejími vlastními vzpomínkami a vzpomínkami dalších zúčastněných osob; stejnou situaci si každý pamatoval a prožíval zcela jinak. A tento moment rozporu ji nepřestal fascinovat ani dnes. V cyklu *Zátiší mikrosvětů* záměrně realitu různými způsoby rozmlžuje, kupříkladu hrou s měřítky. Jednotlivé tisky *Zátiší mikrosvětů* vznikají podle určitého opakujícího se schématu: před digitálně vygenerované pozadí (zasněžené horské krajiny, siluety velkoměst, tapety) autorka klade různé drobné žánrové plastiky (akty, srnky, dvojice plameňáků) a pak celý naaranžovaný výjev nasnímá. Jde tedy o přefocovaná zátiší, nikoli fotografie skutečné věci. Autorka *záměrně volí* porcelánové sošky, které se stejně jako banální pohlednice krajin pohybují na hraně kýče. Nainstalování „sošek z domácích vitrín“ před pohlednice heroických krajin (pes pod v dále se ztrácejícím zasněženým horským vrcholem) vyjadřuje jemnou ironii a odstup, zároveň však i určité dojetí. Nostalgiu starých časů a pastorální idylické ladění zátiší (*Dvojice plameňáků v tapetě z růží*, *Sedící dívčí akt v horské krajině*) střídají výjevy odkazující k nebezpečí a zkáze skryté za klamnou iluzí důvěrně známé každodennosti.

Určitými ikonickými postavami cyklu je dvojice velké a malé školačky držící se za ruce, která se na své „cestě do školy“ střetává s běžnými i apokalyptickými výjevy hroutících se měst. Školačky stejně jako všechny další plastiky jsou vždy znázorněny se svými stíny v pozadí a jsou-li k divákovi obráceny zády, sledují kromě dění za nimi i svůj vlastní stín. Drobné sošky popředí alternují s běžnými předměty jako zubní kartáčky, jež jsou uváděny do surreálních paradoxních souvislostí. Autorka pracuje s naší kolektivní pamětí. V jejích předobrazech lze vidět odkazy k druhé světové válce stejně jako ke komunistickým totalitám (asociace s filmovými snímky Leni Riefenstahlové nebo s velikášskými stavebními monumenty). Jednotící červenou nití celého cyklu je sentiment autorkou chápaný v pozitivním slova smyslu: „... *V mé tvorbě postupně krystalizovala práce se sentimentem ve smyslu hnací síly společnosti, s tím druhem sentimentu, který vzbuzuje soucit a je na něm založena například charita...“*

Olga Malá

Galerie hlavního města Prahy, po Národní galerii druhá nejvýznamnější v České republice, byla založena 1. května 1963. Bylo jí uloženo shromažďovat, odborně ochraňovat, vědecky zpracovávat a spravovat české umění 19., 20. a 21. století. V současné době má GHMP ve správě osm objektů: Dům U Kamenného zvonu, Dům U Zlatého prstenu, Městská knihovna – 2. patro, Colloredo-Mansfeldský palác, Dům fotografie, Bílkova vila, Zámek Troja a Dům Františka Bílka v Chýnově.

Kurátorka výstavy: Olga Malá

Grafické řešení: Štěpánka Šimlová

Redakce textů: Marta Nožková

Anglický překlad: Ivan Vomáčka

Instalace a produkce, vedoucí: Diana Brabcová

Vzdělávací programy: Lucie Haškovcová, Markéta Slachová Goldová, Kateřina Prokopová

Propagace: Barbora Gallová, Miroslav Koláček, Alice Lenská, Michaela Vrchotová

Mediální partneři: A2, Art and Antiques, ArtMap, Artalk.cz, Artmix, ČRo Vltava, Flesh Art, Literární noviny, Radio 1, Radio Classic, The Museum Channel, Týdeník Dotyk, Xantypa

Poděkování:

Bára Stejskalová – video

Marcel Stecker – fotografie

Vstupné: 60 Kč plné (dospělí) / 30 Kč snížené (studenti, senioři)

Kontakt pro novináře: Michaela Vrchotová +420 725 818 721, vrchotova@ghmp.cz

Další informace: www.ghmp.cz, www.facebook.com/GHMP.cz

Galerie hlavního města Prahy, po Národní galerii druhá nejvýznamnější v České republice, byla založena 1. května 1963. Bylo jí uloženo shromažďovat, odborně ochraňovat, vědecky zpracovávat a spravovat české umění 19., 20. a 21. století. V současné době má GHMP ve správě osm objektů: Dům U Kamenného zvonu, Dům U Zlatého prstenu, Městská knihovna – 2. patro, Colloredo-Mansfeldský palác, Dům fotografie, Bílkova vila, Zámek Troja a Dům Františka Bílka v Chýnově.

DOPROVODNÝ PROGRAM:

Prohlídka s umělkyní Štěpánkou Šimlovou a kurátorkou výstavy Olgou Malou: ne 29. 11. v 14.00

Výtvarný ateliér pro dospělé a seniory:

ne 7. 2. 15.00–18.00 Experimenty s digitálním obrazem a fotokoláže

Víkendové výtvarné workshopy

so 19. 12. 13.00–18.00 Kouzla fotografie

so 30. 1. 13.00–18.00 Zátíší mikro a makro světů

so 5. 3. 13.00–18.00 Hry s realitou a fikcí

Podstatou výtvarných reakcí na výstavu budou obsahové i formální experimenty. Budeme se zabývat mj. změnami kontextů, během kterých běžné předměty, vytržené z původních souvislostí a zasazené do nové reality, výrazně změň svůj význam i hodnotu. Výsledná díla se budou posouvat od konvenčních až k surreálním paradoxním rovinám. Zaměříme se i na téma osobního prožitku, zachycení dojmů a řetězení asociací. Hlavními myšlenkovými liniemi budou konfrontace subjektivní a kolektivní paměti, reality a fikce, dále také reflexe osobní historie jedince, jeho vzpomínek, pocitů a průzkum různých úhlů vnímání. Tyto principy budou realizovány nejrůznějšími postupy práce záměrně s předměty pohybujícími se na hraně kýče: výtvarný dialog přímo s vystavenými fotografiemi (realizovaný fotodokumentací reinterpetací původních artefaktů), komunikace s prostorem (záznam tvůrčích intervencí v interiéru i exteriéru podnětného a inspirativního prostoru Colloredo-Mansfeldského paláce), propojení s projekcemi dalších fotografií (sčítání a vrstvení obrazů, posunů reálných měřítek, mikro vs. makro světy – projekce předimenzovaných běžných detailů reality, hry se světlem a stínem). Budeme také vytvářet koláže prostřednictvím výtvarných zásahů a textových vstupů do velkoformátových fotografických tapet (krajiny, siluety velkoměst, fiktivní prostředí atd.).

Víkendové programy vznikají jako součást oblíbeného cyklu „Tvořivé dialogy s uměním“ a jsou určené dětem, rodinám s dětmi a dalším zájemcům všech věkových kategorií včetně seniorů a znevýhodněných.

Příchod a odchod je individuální, tzn. kdykoliv ve vymezeném čase.

Rezervace do 16.00 předchozího dne (není podmínkou účasti).

Interaktivní prohlídky výstavy pro všechny typy škol i další věkové a zájmové skupiny s možností následné výtvarné reakce ve formě vlastní tvorby. Akce přizpůsobujeme časově, tematicky i úrovní náročnosti konkrétním požadavkům každé školy.

Rezervace nutná.

Cena: děti do 10 let, studenti uměleckých škol, pedagogové 5 Kč; nad 10 let 20 Kč

Kontakty: Lucie Haškovcová, lucie.haskovcova@ghmp.cz, 606 612 987, 608 216 418

Galerie hlavního města Prahy, po Národní galerii druhá nejvýznamnější v České republice, byla založena 1. května 1963. Bylo jí uloženo shromažďovat, odborně ochraňovat, vědecky zpracovávat a spravovat české umění 19., 20. a 21. století. V současné době má GHMP ve správě osm objektů: Dům U Kamenného zvonu, Dům U Zlatého prstenu, Městská knihovna – 2. patro, Colloredo-Mansfeldský palác, Dům fotografie, Bílkova vila, Zámek Troja a Dům Františka Bílka v Chýnově.